

17 Μαρτίου: Εορτάζει ο όσιος Αλέξιος

/ Βίοι Αγίων

Η Εκκλησία τιμά σήμερα τη μνήμη του Οσίου Αλεξίου του Ανθρώπου του Θεού, όπως παραμένει στη συνείδηση των πιστών εντός της Εκκλησίας.

Γεννήθηκε στη Ρώμη κατά τους χρόνους των διαδόχων του Μ. Θεοδοσίου. Οι γονείς του ήσαν πιστοί και ενάρετοι άνθρωποι, διέθεταν μεγάλη περιουσία, και διακρίνονταν για την αρετή της ελεημοσύνης. Η επιμονή των γονέων του οδήγησε τον Όσιο στον έγγαμο βίο, τον οποίο όμως εγκατέλειψε, με τη σύμφωνη γνώμη της συζύγου του. Παίρνοντας τα αναγκαία υλικά αγαθά μαζί του, έφυγε κρυφά για την Έδεσσα της Συρίας, όπου για 17 χρόνια έζησε ασκητικά, προσευχόμενος και μελετώντας το λόγο του Θεού και μη παραλείποντας την πρόνοια για τους

φτωχούς.

Ακολούθως, επέστρεψε στη Ρώμη, όπου συνάντησε τους γονείς του και τη σύζυγό του και έζησε κοντά τους για άλλα 17 χρόνια, χωρίς να αποκαλύψει την ταυτότητά του. Κατά το διάστημα αυτό, δεν έπαυσε να διακονεί τους συνανθρώπους του και να προσεύχεται αδιάλειπτα, με αγάπη και σωφροσύνη.

Το προσωνύμιο «Άνθρωπος του Θεού», δόθηκε στον Αλέξιο κατά θαυμαστό τρόπο από τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος πληροφόρησε τον επίσκοπο Ρώμης Ιννοκέντιο, κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας και ενώπιον πολλών μαρτύρων, για την κοίμηση του μοναχού Αλέξιου, που θα συνέβαινε την επόμενη μέρα. Οι συγγενείς του πληροφορήθηκαν την ταυτότητά του, μέσω σημειώματος, που είχε φυλαγμένο στη ζώνη του και είχε ο ίδιος ετοιμάσει, όταν από τον Κύριο έλαβε την πληροφορία για την επερχόμενη αναχώρησή του από τα εγκόσμια στα ουράνια.

Μεταξύ των υπερασπιστών της ορθής διδασκαλίας περί των ιερών εικόνων ήταν και ο Άγιος Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια της Κωνσταντινούπολης, έλαβε πλούσια μόρφωση και ανήλθε στο τιμητικό αξίωμα του υπάτου. Διακρινόταν για το ορθόδοξο φρόνημα και με την αρετή του επιθυμούσε να αφιερωθεί στο Θεό με όλη του την ψυχή.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα, από την είσοδό του στον ιερό κλήρο, αξιώθηκε το έτος 784 μ. Χ. να αναδειχθεί Πατριάρχης στο θρόνο της Βασιλεύουσας. Η περίοδος της αρχιερατείας του συμπίπτει χρονικά με την εξάπλωση της εικονομαχίας, η οποία είχε προκαλέσει πολλά δεινά στην Εκκλησία. Εναντίον αυτής της πλάνης αγωνίστηκε ο Ταράσιος με όλη τη δύναμη της ψυχής του και πρωτοστάτησε στη σύγκληση της Ζ΄ οικουμενικής συνόδου του 787 μ.Χ., στις εργασίες της οποίας και προήδρευσε.

Ο διαρκής αγώνας του για την επικράτηση της Ορθοδοξίας έγινε αιτία να υποστεί ο Άγιος ποικίλες διώξεις από κοσμικούς άρχοντες και εικονομάχους αυτοκράτορες. Πέθανε το έτος 806 μ.Χ., κατά την ώρα της εσπερινής ακολουθίας, καταλείποντας παράδειγμα ενάρετου και αγωνιστή Επισκόπου, ο οποίος σε όλη την πορεία της ζωής του έδινε την καλή μαρτυρία του Ορθόδοξου φρονήματος και ταυτόχρονα έδινε τον αγώνα της διατήρησης της ενότητας του πληρώματος της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Μελετώντας τα Συναξάρια των Αγίων μας βρίσκουμε διάφορα περιστατικά από τη ζωή τους. Η αναζήτηση και πολύ περισσότερο η μελέτη αυτών χρειάζεται διάκριση και εκκλησιαστική εμπειρία για να λαμβάνει τα ορθά και ωφέλημα μηνύματα.

Η εφαρμογή στη ζωή μας του περιεχόμενου της ευχής του Οσίου Εφραίμ του

Σύρου, η οποία επαναλαμβάνεται αυτές τις ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, είναι η ρεαλιστή σύνδεσή μας με το Χριστό, την Εκκλησία και τον άνθρωπο.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου